



SESIZAREA LUJU A FOST INCHISA – Avocatul Poporului a decis sa nu atace la Curtea Constitutionala „Ordonanta Pruna” 6/2016, prin care guvernul Ciolos a reintrodus SRI in dosarele penale, in ciuda Deciziei CCR 51/2016. OUG 6/2016 nu doar ca a transformat SRI in „organ de cercetare penala speciala”, dar a si dat o aparenta de legalitate Centrului National de Interceptare a Comunicatiilor, care in realitate nu are lege de infiintare (Sesizarea si refuzul)

Scris de V.B. | Data: 17.11.2021 14:16



Avocatul Poporului Renate Weber (foto) a dat dovada de noncombat in fata unui abuz care dainuie de peste cinci ani. AVP a refuzat sa atace la Curtea Constitutionala celebra Ordonanta de Urgenta nr. 6/2016, prin care guvernul Dacian Ciolos – la initiativa ministresei Justitiei Raluca Pruna – a reintrodus Serviciul Roman de Informatii in dosarele penale (ca „organ de cercetare penala speciala”), in ciuda Deciziei nr. 51/2016, prin care CCR a spart Binomul SRI-DNA.

La 10 ianuarie 2020, Lumea Justitiei a depus la registratura Avocatului Poporului cererea privind sesizarea de urgenta a CCR cu neconstitucionalitatea OUG 6/2016 in ansamblul ei ([click aici pentru a citi](#)).

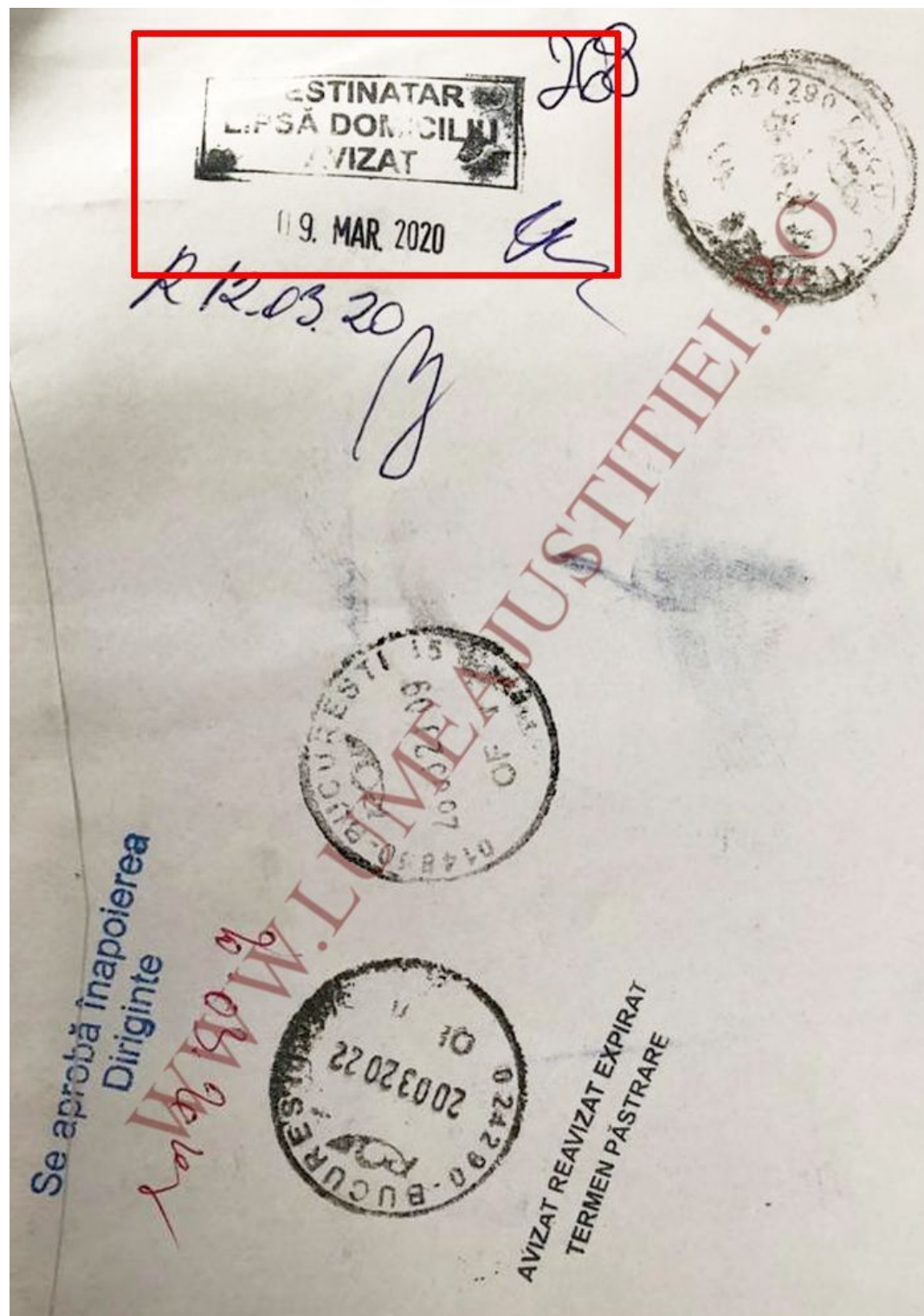
Amintim ca in acea sesizare Luju.ro a evidentiat caracterul abuziv nu doar al reintroducerii SRI in dosarele penale, ci si al legitimarii Centrului National de Interceptare a Comunicatiilor (CNIC), din cadrul SRI. Pana la „Ordonanta Pruna”, CNIC functiona ilegal, in baza unei hotarari secrete emise de catre Consiliul Suprem de Aparare a Tarii. Iar OUG 6/2016, printr-o formulare ambigua, a dat de inteles ca CNIC functiona inca din 1992, de la promulgarea Legii 14/1992 de organizare si functionare a SRI ([click aici pentru a citi](#)). Or, asa ceva este o aberatie din doua puncte de vedere: CSAT nu are nicio atributie in procesul de legiferare, iar Constitutia interzice – la articolul 115 – emiterea de ordonante de urgenta care sa afecteze drepturile si libertatile fundamentale.

Refuzul AVP

Contactata de Lumea Justitiei miercuri, 17 noiembrie 2021, pe tema faptului ca din 2020 redactia nu a primit un

raspuns de la Avocatul Poporului, Renate Weber ne-a trimis raspunsul institutiei, care (ce sa vezi?) s-a intors de la destinatar cu mentiunea Postei: „**destinatar lipsa domiciliu**” (vezi facsimil 1).

Publicam in continuare atat sesizarea de neconstitucionalitate a redactiei Luju, cat si raspunsul pe care miercuri, 17 noiembrie 2021, l-am primit de la AVP, la solicitarea adresata personal Renatei Weber.



Reluam sesizarea trimisa de Luju.ro catre Avocatul Poporului:

„Doamnei RENATE WEBER – AVOCATUL POPORULUI

Stimata Doamna,

...in baza art. 14 (1) raportat la art. 13 (1) lit. f) din Legea nr. 35/1997 - va rugam:

SA SESIZATI DIRECT CURTEA CONSTITUTIONALA A ROMANIEI CU EXCEPTIA DE NECONSTITUTIONALITATE

a prevederilor referitoare la Centrul National de Interceptare a Comunicatiilor din cuprinsul OUG nr 6/2016 privind unele masuri pentru punerea in executare a mandatelor de supraveghere tehnica dispuse in procesul penal, publicata in MO nr. 190/14.03.2016,

prevederi care incalca urmatoarele articole din Constitutia Romaniei:

- Art. 21, pct (3) referitor la dreptul la un proces echitabil;

- Art. 26 privitor la viața privată;

- Art. 28 privitor la secretul corespondenței;

- Art. 61, pct (1) – Parlamentul este unica autoritate legiuitoare a țării;

- Art. 115, pct (6) privitor la interdicția de emitere de ordonante de urgență privitor la regimul instituțiilor fundamentale ale statului, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție;

In fapt,

*Cu încălcarea gravă a pactelor și tratatelor internaționale referitoare la dreptul la un proces echitabil, cuprinse în Convenția Fundamentală pentru Drepturile Fundamentale ale Omului ratificată de Parlamentul României în 1994, precum și a dispozițiilor obligatorii ale unor hotărâri ale Curții Europene a Drepturilor Omului de la Strasbourg (vezi cazurile "Dumitru Popescu vs România"; "Calmanovici vs România"; "Valentino Acatrinei vs. România" etc), **Serviciul Român de Informații (continuator al fostei Securități din perioada comunistă) a continuat cu susținerea / pasivitatea unor factori politici și a unor președinți ai României să-și conserve și întărească poziția de autoritate națională de interceptare a comunicațiilor de orice fel, sustragându-se de la orice control civil real.***

Astfel, din 1989 și până în prezent, Serviciul Român de Informații, în loc să asigure securitatea națională, prin

aceasta intelegandu-se inclusiv dreptul la un proces echitabil, la viata privata si la secretul corespondentei, precum si la securitate juridica al cetatenilor, a acceptat cu complicitatea unor factori politici **sa i se confere calitatea de autoritate nationala de interceptare a comunicatiilor, precum si pe cea de autoritate nationala in domeniul cyberintelligence** (controlul Internetului), **prin acte normative secrete, situate in afara procesului legislativ**, cu subminarea grava si nescuzabila a rolului constitutional al Parlamentului Romaniei de unica autoritate legiuitoare a tarii.

Astfel, in baza unor hotarari secrete ale CSAT (organ administrativ care nu are drept de legiferare) emise in timpul mandatelor fostului presedinte Traian Basescu, in cadrul Serviciului Roman de Informatii au fost create doua structuri care nu au personalitate juridica si care in fapt sunt unitati militare, dupa cum urmeaza:

- **Centrul National de Interceptare a Comunicatiilor** infiintat in urma Hotararii CSAT nr. 0068/2002 prin care SRI a fost desemnat ca **“autoritate nationala in domeniul realizarii interceptarilor si al relatiilor cu operatorii de telecomunicatii”** (informatia este relevata in preambulului Protocolului de Cooperare dintre PICCJ si SRI din februarie 2009 – declassificat la 29.03.2018);

Prin aceasta unitate militara sunt interceptate toate comunicatiile telefonice din Romania (telefonie fixa, gsm etc).

- **Centrul National Cyberint** infiintat printr-o alta hotarare secreta a CSAT, cel mai probabil din 2009, prin care SRI a fost desemnat in calitate de **“autoritate nationala in domeniul cyberintelligence”**.

Prin aceasta unitate militara sunt interceptate toate comunicatiile purtate prin intermediul Internetului (bazele de date din siteuri, chat-uri, posta electronica/mail etc);

In fapt, in legislatia publica a Romaniei, nu exista niciun act normativ prin care aceste entitati sa fi fost vreodata infiintate, desi asemenea structuri care se erijeaza in **“autoritate nationala”** in domeniul comunicatiilor de orice natura interfereaza flagrant cu drepturile fundamentale ale omului, pe care le restrang fara a avea o lege de abilitare emisa de Parlamentul Romaniei, care sa le infiinteze ca institutii si sa le acorde o structura

organizatorica si reguli de functionare.

*De altfel, apetitul Serviciului Roman de Informatii in a incalca brutal Drepturile Omului in Romania a fost dovedit public prin demascarea protocoalelor de colaborare incheiate in 2009 si ulterior in 2016 intre PICCJ si SRI, protocoale declarate ilegale (in totalitate cel din 2009 si partial ilegal cel din 2016) de catre **Curtea Constitutionala a Romaniei prin Decizia nr. 26/2019 publicata in MO nr. 193/12/03/2019.***

Este de notorietate ca prin colaborarea ilegala cu marile parchete, in special cu DNA, Serviciul Roman de Informatii a fost complice la generarea unor abuzuri incomensurabile, cu afectarea dreptului la viata, demnitate si la un proces echitabil a mii de romani trecuti abuziv prin proceduri judiciare interzise de lege si in care SRI si-a atribuit cu de la sine putere rol de organ de urmarire penala.

*Astfel, in urma **Deciziei Curtii Constitutionale nr. 51/16.02.2016** publicata in MO nr. 190/14.03.2016, s-a interzis SRI sa mai indeplineasca activitati specifice organelor de urmarire penala, pe care acest serviciu le derula pe linia imixtiunii in dosare si a interceptarii comunicatiilor, in principal prin intermediul **Centrului National de Interceptare a Comunicatiilor** (unitate militara).*

*In urma Deciziei Curtii Constitutionale nr. 51/16.02.2016, SRI a fost pus in situatia de a abandona activitatea ilegala de urmarire penala, inasa pentru a se acoperi lipsa de legalitate a calitatii sale de "autoritate nationala" in materia interceptarii comunicatiilor, **in timpul Guvernului Ciolos a fost emisa OUG nr. 6/2016 privind unele masuri pentru punerea in executare a mandatelor de supraveghere tehnica dispuse in procesul penal,** publicata in MO nr. 190/14.03.2016.*

*Prin OUG nr. 6/2016 a carei neconstituionalitate v-o semnalam – cu precizarea ca din 2016 si pana in prezent, in mod inexplicabil Ordonanta nu a fost supusa controlului parlamentar potrivit art. 115, pct. (7) din Constitutia Romaniei – a fost introdusa pentru prima data in legislatia publica a Romaniei sintagma "**Centrul National de Interceptare a Comunicatiilor din cadrul SRI**", desi anterior emiterii Ordonantei, asa cum am precizat mai sus, nu a existat niciun act normativ public care sa fi dispus infiintarea Centrului National de Interceptare a Comunicatiilor.*

* * *

Concret, in cuprinsul OUG 6/2016 au fost inserate urmatoarele texte:

Art. II. - Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciara, republicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, cu modificarile si completarile ulterioare, se modifica si se completeaza dupa cum urmeaza:

1. Dupa [articolul 30](#) se introduce un nou articol, articolul 30 indice 1, cu urmatorul cuprins:

Art. 30 indice 1.- (1) Semestrial sau ori de cate ori este nevoie, presedintele Inaltei Curti de Casatie si Justitie sau unul dintre judecatorii anume desemnati de catre acesta verifica modul de punere in aplicare **in cadrul Centrului National de Interceptare a Comunicatiilor prevazut de art. 8 alin. 2 din Legea nr. 14/1992 privind organizarea si functionarea Serviciului Roman de Informatii**, cu modificarile si completarile ulterioare, a supravegherilor tehnice realizate de organele de urmarire penala.

(2) Verificarea prevazuta la alin. (1) se face in conditiile prevazute prin Regulamentul privind organizarea si functionarea administrativa a Inaltei Curti de Casatie si Justitie."

Art. IV. - Legea nr. 14/1992 privind organizarea si functionarea Serviciului Roman de Informatii, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 33 din 3 martie 1992, cu modificarile si completarile ulterioare, se modifica si se completeaza dupa cum urmeaza:

1. La [articolul 8](#), dupa [alineatul 1](#) se introduc doua noi alineate, alineatele 2 si 3, cu urmatorul cuprins:

*"Pentru relatia cu furnizorii de comunicatii electronice destinate publicului, **Centrul National de Interceptare a Comunicatiilor** din cadrul Serviciului Roman de Informatii este desemnat cu rolul de a obtine, prelucra si stoca informatii in domeniul securitatii nationale. La cererea organelor de urmarire penala, Centrul asigura accesul nemijlocit si independent al acestora la sistemele tehnice in scopul executarii supravegherii tehnice prevazute la art. 138 alin. (1) lit. a) din Codul de procedura penala. Verificarea modului de punere in aplicare in cadrul Centrului National de Interceptare a Comunicatiilor a executarii acestor supravegheri tehnice se realizeaza potrivit [art. 30 indice 1](#) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciara, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare."*

* * *

*Chiar daca Art. II al Ordonantei face vorbire despre Centrul National de Interceptare a Comunicatiilor ca fiind „prevazut de art. 8 alin. 2 din Legea nr. 14/1992 privind organizarea si functionarea Serviciului Roman de Informatii”, precizam ca sintagma: „**modul de punere in aplicare in cadrul Centrului National de Interceptare a Comunicatiilor prevazut de art. 8 alin. 2 din Legea nr. 14/1992 privind organizarea si functionarea Serviciului Roman de Informatii**” constituie o inselatorie legislativa, intrucat art. 8 alin. 2 din Legea 14/1992 a fost introdus prin aceeasi Ordonanta.*

*Ca urmare a acestei inselatorii legislative, daca azi se citeste separat Legea 304/2004 modificata, cetatenii inteleg ca Centrul ar fi fost infiintat inca din 1992, prin articolul 8 din Legea 14/1992, cand de fapt art. 8 a introdus pentru prima data in legislatia Romaniei sintagma „Centrul National de Interceptare a Comunicatiilor” prin aceeasi OUG nr. 6/2016. Practic, prin OUG nr. 6/2016 s-a comis **o inselatorie legislativa de proportii**, pentru a crea impresia celor care lectureaza azi Legea 304/2004 ca Centrul ar fi fost infiintat inca din 1992, cand in fapt el nu a fost niciodata infiintat pana in prezent printr-un act normativ public.*

In concluzie, semnatarii OUG nr. 6/2016 (fostul premier Dacian Julien Ciolos si fosta ministra a Justitiei, Raluca Alexandra Pruna) au introdus in legislatia Romaniei o institutie – Centrul National pentru Interceptarea Comunicatiilor - care nu exista din punct de vedere juridic, in sensul ca nu a dobandit niciodata personalitate juridica si nu a fost niciodata infiintata printr-un act normativ public, cu valoare de lege, care sa fie opozabila cetatenilor Romaniei.

Legiferarea unei institutii printr-o ordonanta de urgenta a incalcat art. 115, pct. (6) din Constitutia Romaniei potrivit caruia: "Ordonantele de urgenta nu pot fi adoptate in domeniul legilor constitutionale, **nu pot afecta regimul institutiilor fundamentale ale statului...**"

Intrucat OUG nr. 6/2016 a abilitat Centrul National pentru Interceptarea Comunicatiilor sa desfasoare activitati care restrang dreptul la viata privata, la secretul corespondentei, precum si cel la un proces echitabil, apreciem ca s-a incalcat flagrant atat Art. 115, pct. (6) din Constitutie, care interzice adoptarea de ordonante de urgenta in domeniul legilor constitutionale, al drepturilor si libertatilor fundamentale, precum si articolele din Constitutie enumerate in preambulul prezentei solicitari.

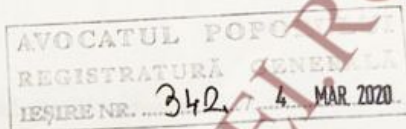
Intrucat activitatea Centrului National de Interceptare a Comunicatiilor din cadrul SRI continua nestingherita si in prezent, iar prin intermediul acestei pretinse "autoritati nationale" sunt interceptati milioane de cetateni, fara sa existe o lege de abilitare emisa de Parlamentul Romaniei, va solicitam sa sesizati de urgenta Curtea Constitutionala a Romaniei pe aspectele de neconstitutionalitate ale OUG nr. 6/2016".

Iata si refuzul AVP privind sesizarea CCR:



Serviciul contencios constituțional, recurs în interesul legii, contencios administrativ și juridic, analiză acte normative, relații externe și comunicare
Nr. 342/2020

Domnului Razvan Savaliuc



Stimate domnule Razvan Savaliuc,

Adresa dumneavoastră transmisă Avocatului Poporului, referitoare la sesizarea Curții Constituționale cu „*excepția de neconstituționalitate a tuturor prevederilor referitoare la Centrul Național de Interceptare a Comunicațiilor din cuprinsul O.U.G. nr. 6/2016 privind unele măsuri pentru punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică dispuse în procesul penal, publicată în MO nr. 190/14.03.2016*” prevederi care încalcă art. 21 pct. (3), art. 26, art. 28, art. 61 pct. (1), art. 115, pct. (6) din Constituția României”, a fost înregistrată sub nr. 342 din 10 ianuarie 2020.

În legătură cu aspectele relevate în petiție, vă aducem la cunoștință faptul că, în urma analizării acestora, Avocatul Poporului a decis să nu sesizeze Curtea Constituțională.

Argumentele care fundamentează decizia Avocatului Poporului sunt detaliate în cuprinsul notei anexate prezentului răspuns, pe care v-o comunicăm spre știință.

Șef Serviciu,

Emma Turtoi



În context, evidențiem și prevederile art. 115 alin. (5) din Constituție, care stabilesc că „ordonanța de urgență intră în vigoare numai după depunerea sa spre dezbateră în procedură de urgență la Camera competentă să fie sesizată și după publicarea ei în Monitorul Oficial al României. Camerele, dacă nu se află în sesiune, se convoacă în mod obligatoriu în 5 zile de la depunere sau, după caz, de la trimitere. Dacă în termen de cel mult 30 de zile de la depunere, Camera sesizată nu se pronunță asupra ordonanței, aceasta este considerată adoptată și se trimite celeilalte Camere care decide de asemenea în procedură de urgență”.

Totodată, art. 115 alin. (7) din Constituție instituie competența Parlamentului de a aproba sau respinge printr-o lege, ordonanțele cu care a fost sesizat.

Pe cale de consecință, modificarea/completarea sau chiar abrogarea, de către Parlament, a normelor legale criticate sunt evenimente legislative posibile în această fază a procesului legislativ. Verificarea și aprobarea Parlamentului vizează îndeplinirea atât a condițiilor de constituționalitate, cât și de oportunitate a ordonanței de urgență a Guvernului.

Poziția Avocatului Poporului față de celelalte autorități publice este stabilită de art. 2 alin. (1) și (3) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, republicată, potrivit căruia instituția Avocatul Poporului este o autoritate publică autonomă și independentă față de orice altă autoritate publică, în condițiile legii. În exercitarea atribuțiilor sale, **Avocatul Poporului nu se substituie autorităților publice**. În temeiul reglementării legale menționate, Avocatul Poporului nu-și poate exercita atribuțiile decât în limitele constituționale și legale stabilite, fără a se substitui altor autorități publice, care, la rândul lor, trebuie să-și îndeplinească propriile atribuții, astfel cum sunt acestea reglementate în legislația în vigoare.

Față de cele arătate mai sus, apreciem că nu se impune sesizarea Curții Constituționale.

Notă
privind propunerea de soluționare a petiției înregistrată la instituția Avocatul Poporului sub
nr. 342 din 10 ianuarie 2020

1. Obiectul petiției

Prin petiția înregistrată inițial sub nr. 342 din 10 ianuarie 2020, **Jurisdex Media S.R.L.**, reprezentată prin manager Razvan Savaliuc a solicitat Avocatului Poporului să sesizeze Curtea Constituțională a României cu „*excepția de neconstituționalitate a tuturor prevederilor referitoare la Centrul Național de Interceptare a Comunicațiilor din cuprinsul O.U.G. nr. 6/2016 privind unele măsuri pentru punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică dispuse în procesul penal, publicată în MO nr. 190/14.03.2016*” prevederi care încalcă art. 21 pct. (3), art. 26, art. 28, art. 61 pct. (1), art. 115, pct. (6) din Constituția României”.

Petenta critică în esență, prevederile **art. IV punctul 1. din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2016** care modifică Legea nr. 14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații, cu modificările și completările ulterioare.

2. Precizări cu privire la actul normativ criticat

Din examinarea procesului legislativ privind actul normativ criticat, observăm că **Legea de aprobare** a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2016 a fost adoptată tacit de Senat (unde a fost depusă în **21 martie 2016**), ca primă Cameră sesizată. În prezent, legea de aprobare a ordonanței de urgență contestate se află în Camera Deputaților (unde a fost depusă în **data de 16 mai 2016**), fiind trimisă pentru raport la comisiile Camerei Deputaților. În calitatea sa de unică autoritate legiuitoare, Parlamentul urmează a **identifica, utilizând pârgurile specifice procedurii parlamentare, soluția legislativă optimă care să asigure respectarea considerentelor Curții Constituționale.**